

ИНФОРМАЦИЯ ВРЕМЕННОГО ПОВЕРЕННОГО В ДЕЛАХ СССР В ФИНЛЯНДИИ М. Г. ЮДАНОВА В НАРОДНЫЙ КОМИССАРИАТ ИНОСТРАННЫХ ДЕЛ СССР

12 ноября 1939 г.

Секретно

Отношение руководящих кругов к советско-финским переговорам.

За последние двадцать дней правительство, партийные деятели и печать всех политических направлений, включая и соц[иал]-дем[ократов], различными формами и средствами продолжают призывать население к вооруженному сопротивлению против "агрессивных намерений" великого восточного соседа, проводить лихорадочную работу по вооружению страны и по переводу в больших масштабах промышленности на обслуживание военных нужд, натравливать финский народ через печать, в особенности через устную агитацию, против Советского правительства и народа.

Правящие круги — большинство правительства, крайне реакционные круги, высшее командование — не желают договора с СССР и враждебно настроены к переговорам. Об этом свидетельствуют масштабы военных приготовлений, внешнеполитические мероприятия правительства против СССР, недружелюбные выступления членов правительства, видных финских реакционных деятелей (Маннергейма, Свинхувууда и др.) и враждебный тон прессы, не говоря уже о широком размере устной антисоветской и антирусской агитации в стране. Сейчас антисоветская деятельность агентов поджигателей войны получила полную свободу и поощряется властями. События в Финляндии развиваются так, что не исключена возможность всяких неожиданных шагов со стороны правительства вкупе с самыми реакционными силами страны. Даже не исключена военная авантюра; финские заправила в своей внешней политике.

Финляндское правительство не сразу пошло на переговоры с нами, оно колебалось, прежде чем решиться на них. Заявив свое согласие вести переговоры, правительство со всей наглостью продемонстрировало свою враждебность к нам, проводя в широких размерах военные мероприятия против СССР. В ходе переговоров финское правительство подготовляло почву для разрыва переговоров и не отказалось от этой мысли и сейчас. Перед второй поездкой правительство распустило слухи о том, что делегация больше не поедет в Москву и переговоры будут вестись дипломатическим путем. Этим правительство пыталось прозондировать общественное мнение как внутри страны, так и за границей, а также выявить отношение СССР к этому вопросу. После второй поездки эти слухи стали распространяться еще упорнее и получили достоверность в интервью Эркко, данное 25.X журналистам северных стран, в котором он заявил, что правительство рассматривает вопрос, "следует ли переговоры продолжать в теперешней форме, или следует их направлять по обыкновенному руслу, или имеются ли теперь вообще возможности добиться соглашения".

Вполне возможно, что правительство, передавая 27—29.X в сеймовые комиссии на изучение советские предложения, имело целью подготовить почву для того, чтобы объявить от "имени народа" советские предложения неприемлемыми.

У власти в Финляндии враждебные силы.

В Финляндии реакционные круги являются, по существу, хозяевами страны. За все время самостоятельности Финляндии доказали, что они всегда были в лагере наиболее

враждебных сил против СССР. Сейчас такой страной является Англия, и правительство, идущее на поводу у реакционных сил, готово теперь преданно служить новому хозяину, а цели Англии всем известны.

В Финляндии правящие круги, включая и с.-д. руководство, с начала самостоятельности страны стремятся закрепить в своем народе представление об СССР, как и о царской России: России — угнетательнице финского народа; разжечь среди финнов ненависть к советскому народу. В течение всех лет самостоятельности господствующие классы тщательно стремятся скрыть правду от широких масс о Советском Союзе, проводя систематически антисоветскую кампанию. Финский народ в своем подавляющем большинстве не имеет правильного представления о СССР. Шовинистическая и антисоветская кампании в печати и другими средствами, превращение страны в военный лагерь, а также поднятая в связи с советско-финляндскими переговорами многолетняя враждебная работа эксплуататорских классов против Советской страны возымели свое действие не только на мелкобуржуазные круги, чиновничество, но и захватили в военный угар известную часть мелких служащих, крестьян и рабочих.

Военные мероприятия пр-ва и настроения в армии.

Правительство продолжает проводить усиленные военные мероприятия. В армию призвано более 25 возрастов. На Карельском перешейке и по побережью Ладожского озера сосредоточено 300 000 войск.

По своему составу финская армия неоднородна. Четвертая часть ее состоит из шюцкористов, преданных эксплуататорским классам лиц, имеющих неплохую военную подготовку, остальная часть финской армии состоит из резервистов — рабочих, крестьян и мелких служащих. Они в военном отношении слабо подготовлены, а с политической стороны представляют довольно опасную силу для финской буржуазии. Среди резервистов растет большое недовольство тем, что их оторвали от работы и их семьи поставили в крайне тяжелое материальное положение. Среди них распространяется ропот по поводу бесцельной их задержки на военной службе. Уже прошел месяц, а они не видят со стороны Советского Союза никакого намека на захват финских территорий. Недовольство среди резервистов усиливается еще и потому, что они со стороны шюцкористов испытывают грубое и высокомерное отношение к себе. Шюцкористы, как наиболее подготовленные, назначаются военными командирами непосредственными начальниками над резервистами.

В финской армии заметно падает дисциплина и происходит разложение в частях. Имеются случаи дезертирства и самоубийства солдат, главным образом на Карельском перешейке. На почве политических споров и плохих взаимоотношений между резервистами и шюцкористами происходят частые ссоры и драки, нередко заканчивающиеся серьезными ножевыми ранениями. В конце прошлого месяца в одной гельсингфорсской части произошла драка, в результате которой 4 солдата с тяжелыми ранами были направлены в больницу.

На улицах столицы часто можно встретить, особенно вечером, группы пьяных солдат, которые устраивают дебоши и скандалы. Вечером гражданское население сторонится военных.

В стране продолжает чувствоваться военное положение. Военные власти минировали побережье Финского и Ботнического заливов и воды Аландского архипелага. Установили в портах режим военного времени. По побережью приводятся в порядок ранее заброшенные дороги; строится большое количество складов для

боеприпасов, особенно подобные работы бросаются в глаза в окрестностях Хельсинки. На водонапорных башнях, электроподстанциях, в лесу устанавливаются пулеметы. Вокруг города продолжают строительные работы военных объектов, роются окопы и восстанавливаются старые, оставшиеся со времен гражданской войны.

Военные мероприятия стоят Финляндии колоссальных расходов — 50—60 млн. ф[ин.] м[арок]. Финансовое положение в стране все более ухудшается. Основной источник дохода — внешняя торговля — в связи с войной на Западе продолжает резко падать. Промышленные предприятия в значительной своей части работают на оборону и требуют большого количества экспортного сырья. Правительство, как мне сообщали, съедает свой 3-миллиардный военный запас. Оно принимает все меры к тому, чтобы несколько улучшить свое тяжелое финансовое положение через пожертвование и внутренний 50-миллионный заем. Население не жертвует на оборону и не подписывается на заем, о чем неоднократно даже писали газеты. Финляндские руководители большие надежды питают на получение иностранных займов. Упорно ходят слухи, что США предоставляют в 10 млрд. и Англия в 5 млрд. К сожалению, из-за недостатка времени не имею возможности в значительной части подготовленный материал, но еще не перепечатанный, выслать Вам по следующему плану:

1. Ухудшение положения трудящихся в связи с военным положением в стране.
2. Оценка некоторых членов правительства и печати речи т. Молотова на V внеочередной сессии Верховного Совета и передовой из "Правды" "К вопросу о советско-финляндских переговорах".
3. Влияние речи т. Молотова и передовой "Правды" на правительственные круги.
4. Советско-финляндские переговоры в оценке левой прессы.

Поверенный в делах СССР в Финляндии
Юданов

АВП РФ, ф. 011, оп. 4, п. 32, д. 172, л. 21—24

Источник: Министерство Иностранных Дел Российской Федерации. Документы внешней политики. 1939. XXII:2. № 772. Москва: Междунар. отношения, 1992.

INFORMATION OF THE CHARGÉ d'AFFAIRES OF THE USSR IN FINLAND M.G. YUDANOV TO THE PEOPLE'S COMMISSARIAT OF FOREIGN AFFAIRS OF THE USSR

On November 12, 1939.

Secretly

The attitudes of the leading circles to the Soviet-Finnish negotiations.

For the last twenty days the government, party figures and the press of all political streams, the Social Democrats also included, continue in various forms and means to call the population for armed resistance against "aggressive intentions" of the great eastern neighbor, to carry out feverish work for arming the country and on converting the industry in big scales to serve military needs, to set the Finnish people through the press, in particular through oral propaganda, against the Soviet government and people.

Ruling circles - the majority of the government, the extremely reactionary circles, the high command - do not desire the treaty with the USSR and are with hostility set against the negotiations. This is witnessed by the scales of military preparations, foreign policy actions of the government against the USSR, unfriendly attitudes of members of the government, eminent Finnish reactionary persons (Mannerheim, Svinhufvud, etc.) and hostile tone of the press, not to mention the wide amount of oral anti-Soviet and anti-Russian propaganda in the country. Now the anti-Soviet activity of agents of warmongers has acquired full freedom and is encouraged by the authorities. Events in Finland do develop so that the possibility of any unexpected steps is not excluded from the side of the government together along with the most reactionary forces of the country. Even a military adventure is not excluded; from the Finnish bosses in their foreign policy.

The Finnish government did not at once start up negotiations with us, it vacillated before deciding on them. Having declared the consent to carry on negotiations, the government with all impudence showed the hostility against us, holding wide scale military exercises against the USSR. During the negotiations the Finnish government prepared the way for a rupture of negotiations and have not given up this thought even now. Before the second trip, the government spread rumors that the delegation will not go any more to Moscow and negotiations will be conducted by a diplomatic way. Through this the government tried to probe public opinion both within the country, and abroad, and also to expose the USSR attitude to this question. After the second trip these rumors began to spread even more persistently and obtained reliability in Erkkö's interview, given Oct. 10, to journalists of the Nordic countries, in which he declared that the government considers a question, whether "it is necessary to continue negotiations in the present form, or it is necessary to direct them onto the customary course, or whether there are now, in general, possibilities to achieve an agreement".

It is quite possible that the government, by transferring studying of the Soviet proposals of Oct. 27-29 to a parliamentary committees, had a purpose to pave the way for declaring in "people's name" the Soviet offers as unacceptable.

Hostile forces in power in Finland.

In Finland reactionary circles are, in essence, the masters of the country. The whole period of the independence of Finland has proved that they always were in the camp of the most hostile forces against the USSR. Now such a country is England, and the government who is

held under the thumbs of reactionary forces, is ready to serve faithfully now the new master, and the aims of England are known to all.

In Finland the ruling circles, including the Social Democratic leaders, have since the beginning of independence of the country aspired to fix in her people the idea of the USSR, as well as that of imperial Russia as: Russia - the oppressor of the Finnish people ; to incite among Finns hatred towards the Soviet people. During all the years of independence ruling classes carefully sought to hide the truth about the Soviet Union from broad masses, carrying out systematically anti-Soviet campaign. The vast majority of the Finnish people has no correct idea on the USSR. Chauvinistic and anti-Soviet campaigns in the press and in other means, transformation of the country into a military camp, and also the long-term hostile work of the exploiter classes, now raised against the Soviet country in connection with the Soviet-Finnish negotiations, has produced its effect not only in petty-bourgeois circles, officials, but they also grasp a certain part of small employees, peasants and workers in this military exhaust gas.

Military measures of the government and moods in the army.

The government continues to carry through intensified military measures. In the army more than 25 age classes are called. Troops of 300,000 are concentrated to the Karelian Isthmus and on the coast of Lake Ladoga.

In its structure the Finnish army is non-uniform. A fourth part it consists of the Schutzkorps members, persons faithful to exploiter classes have quite good military readiness, other part of the Finnish army consists of reservists - workers, peasants and small employees. They are militarily poorly prepared, and from the political side they represent quite a dangerous force to the Finnish bourgeoisie.

There is a big growing discontent among the reservists because they are prevented from working and their families are put into an extremely difficult financial position. Among them, a grumble concerning aimless detention in military service is spreading. Already a month has passed, and they do not see from the Soviet Union any hint on capturing of Finnish territories. The discontent among reservists amplifies also because they experience from Schutzkorps members' side rough and arrogant treatment on them. Schutzkorps members as the most prepared, they are appointed as military commanders, immediately superior over reservists.

In the Finnish army the discipline considerably falls and there occurs demoralization in units. There are cases of desertion and suicide of soldiers, mainly on the Karelian Isthmus. Because of political disputes and bad relationship between reservists and the Schutzkorps members there are frequent quarrels and the fights which are quite often come to an end with serious knife wounds. At the end of the last month in one unit in Helsingfors there was a fight as a result of which 4 soldiers with heavy wounds were sent to hospital.

On streets of the capital it is often possible to meet, especially in the evening, groups of drunk soldiers who make uproars and scandals. In the evening the civilian population avoids the military.

In the country the martial law continues to be felt. The military authorities have mined the coast of the Gulfs of Finland and Bothnia and waters of the Aland archipelago. A wartime routine is established in ports. On the coast previously derelict roads are put in order; a large number of warehouses for the ammunition is under construction, especially these works are evident in the vicinities of Helsinki. On water towers, electrosbstations, in the woods machine guns are mounted. Round the city construction works of military facilities proceed, digging of entrenchments and rebuilding the old ones remained from the times of the civil

war.

The military measures cost Finland colossal expenses - 50 - 60 million Finnmarks. The financial position in the country more and more worsens. The main source of the income - foreign trade - in connection with war in the West continues to fall sharply. Considerable parts of industrial enterprises work for the defense and they demand a large number of raw materials intended for export. The government as I am told, is consuming its 3 billion stock for the military. It takes all measures to improve slightly the difficult financial position through donations and a domestic 50-million loan. The population does not donate for defense and does not subscribe the loan about which even the newspapers wrote repeatedly. The Finnish leaders cherish great expectations on receiving foreign loans. Persistently it is rumored that the USA will provide 10 billion and England 5 billion. Unfortunately, because of a lack of time I have no possibility to send you the largely prepared but not yet fully retyped material as planned in accordance with the following:

1. Deterioration of position of workers in connection with the martial law of the country.
2. Assessment of some members of the government and the press of Comr. Molotov's speech at the 5th extraordinary session of the Supreme Soviet and of the leading article in "Pravda" »To a question of the Soviet-Finnish negotiations» ».
3. The effect of Comr. Molotov's speech and the "Pravda" leading article in governmental circles.
4. The Soviet-Finnish negotiations as assessed in the left-wing press.

The chargé d'affaires of the USSR in Finland

YUDANOV

АВП РФ, ф. 011, оп. 4, п. 32, д. 172, л. 21—24

Source: Ministry of Foreign Affairs of the Russian Federation. Foreign policy documents. 1939. XXII: 2. No. 772. Moscow: Mezhdunar. Otnosheniya, 1992.

SNTL:N ASIAINHOITAJAN SUOMESSA M.G. JUDANOVIN TIEDONANTO

SNTL:N ULKOASIAIN KANSANKOMISSARIAATILLE

12. marraskuuta 1939.

Salaisesti

Suomen johtavien piirien suhtautuminen neuvostolais-suomalaisiin neuvotteluihin

Viimeisten 20 päivän aikana hallitus, puolueiden johtohenkilöt, kaikkien poliittisten suuntien lehdistö, sosialidemokraatit mukaan lukien, jatkavat eri keinoin ja muodossa kehotustaan kansalle asettua aseelliseen vastarintaan suuren itäisen naapurin ”hyökkäyshaluja” vastaan, jatkamaan kuumeisesti maan aseistautumista ja konvertoimaan teollisuutta suuressa määrin sotilaallisiin tarpeisiin, saamaan Suomen kansan lehdistön välityksellä ja etenkin suullisella propagandalla asettumaan neuvostohallitusta ja -kansaa vastaan.

Hallitsevat piirit – hallituksen enemmistö, äärimmäisen taantumukselliset piirit, ylin sotilaspäällystö – eivät halua sopimusta Neuvostoliiton kanssa ja suhtautuvat vihamielisesti neuvotteluja vastaan. Tämän osoittavat sotilaallisten valmistelujen mittaakaava, hallituksen ulkopoliittiset toimet SNTL:ää vastaan, hallituksen jäsenten ja näkyvien Suomen taantumuksellisten (Mannerheim, Svinhufvud, jne.) epäystävälliset asenteet sekä lehdistön vihamielinen sävy, puhumattakaan laajalti suullisesti levinneestä neuvosto- ja venäläisvastaisesta propagandasta maassa. Nyt sotakiihkoilijoiden agenttien neuvostovastainen toiminta on saanut täyden vapauden ja sitä viranomaiset rohkaisevat. Suomen tapahtumat kehittyvät siten, että mahdollisuutta odottamattomiin askeliin hallituksen ja maan kaikkien taantumuksellisempien voimien taholta ei voi sulkea pois. Vieläpä sotaseikkailuakaan ei voi laskea pois; suomalaisten pomojen suunnalta heidän ulkopoliitiikassaan.

Suomen hallitus ei heti alkanut neuvotteluihin kanssamme, se heilui edestakaisin niistä päättäessään. Kun se oli ilmoittanut myöntävänsä neuvottelujen alkamiseen, hallitus osoitti kaikessa röyhkeydessään vihamielisyyttään meitä kohtaan, pitäen laajoja sotilaallisia harjoituksia SNTL:ää vastaan. Ennen toista matkaa hallitus levitti huhua, että neuvottelukunta ei enää mene Moskovaan vaan neuvottelut käydään diplomaattista tietä. Tällä hallitus yritti saada selvyyttä yleisestä mielipiteestä sekä maan sisällä että ulkomailla ja paljastaa Neuvostoliiton asenteen tähän kysymykseen. Toisen matkan jälkeen nämä huhut alkoivat levittäytyä vielä itsepintaisemmin ja saivat uskottavuutta Erkon Pohjoismaiden lehtimiehille 10. lokakuuta antamassa haastattelussa, jossa hän tarkasteli kysymystä, onko ”välttämätöntä jatkaa neuvotteluja nyky muodossa vai onko tarpeen ohjata ne tavanomaiselle reitille ja onko nyt yleensä lainkaan mahdollisuuksia päästä sopimukseen”.

On aivan mahdollista, että hallituksen tatkoituksena, kun se siirsi Neuvostoliiton ehdotusten tutkimisen 27-29. lokakuuta parlamentin valiokuntiin, oli päällystä tietä sille, että Neuvostoliiton tarjoukset julistettaisiin ”kansan nimissä” hyväksymiskelvottomiksi.

Vihamieliset voimat vallassa Suomessa.

Suomen taantumukselliset piirit ovat itse asiassa maan herroja. Suomen koko itsenäisyyden aika on osoittanut, että he ovat aina olleet mitä vihamielisimpien neuvostovastaisten piirien leirissä. Nyt tällainen maa on Englanti ja hallitus, joka on näiden taantumuksellisten voimien peukalon alla, on valmis palvelemaan nyt uutta herraansa ja Englannin pyrkimykset ovat kaikkien tuntemia.

Suomessa hallitsevat piirejä, mukaan lukien sosialidemokraattisia johtajia, on innoittanut

halu kiinnittää kansalleen kuva Neuvostoliitosta kuten myös keisarillisesta Venäjästä tällaisena: Venäjä – Suomen kansan sortaja; kiihottaa suomalaisten keskuuteen vihaa neuvostokansaa kohtaan. Koko itsenäisyyden aikana hallitsevat luokat ovat huolellisesti pyrkineet kätkemään totuuden laajoilta kansankerroksilta käymällä systemaattisesti neuvostovastaista kampanjaa.

Suomen kansan enemmistöllä ei ole oikeaa kuvaa SNLT:stä. Lehdistössä ja muualla käydyt kiihkoisänmaalliset ja neuvostovastaiset kampanjat, maan muuttaminen sotilasleiriksi ja riistäjäluokkien pitkäaikainen vihamielinen työ, joka nyt on nostettu neuvostomaata vastaan Neuvostoliiton ja Suomen neuvottelujen yhteydessä, eivät ole tuottaneet vaikutusta yksinomaan pikkuporvarillisissa ja virkamiesten piirissä vaan ne ovat saaneet haltuunsa myös tietyn osan pikkuyrittäjiä, talonpoikia ja työläisiä tässä sotaisassa pakokaasussa.

Hallituksen sotilaalliset toimet ja armeijan mielialat.

Hallitus jatkaa kiihdytettyjen sotilaallisten toimien toimeenpanoa. Palvelukseen on kutsuttu 25 ikäluokkaa. Karjalan kannakselle ja Laatokan rannoille on koottu 300 000 kokoinen sotajoukko.

Suomen armeijan rakenne ei ole yhdenmukainen. Neljännes siitä koostuu suojeluskuntien jäsenistä, henkilöistä jotka ovat uskollisia riistäjäluokille ja joilla on melko hyvä sotilaallinen valmius, toinen osa Suomen armeijasta koostuu reserviläisistä – työläisistä, talonpojista ja pikkuyrittäjistä. Heillä on huono sotilaallinen valmius ja poliittiselta puoleltaan he edustavat Suomen porvaristolle vaarallista voimaa.

Reserviläisten joukossa on suurta kasvavaa tyytymättömyyttä, koska he eivät voi tehdä työtä ja heidän perheensä ovat joutuneet äärettömän vaikeaan taloudelliseen tilanteeseen. Heidän joukossaan leviää purnaus tarpeetonta sotapalveluksessa pitämistä vastaan. Kuukausi on jo kulunut eivätkä he ole nähneet Neuvostoliiton puolelta mitään viitettä Suomen alueiden kaappaamisesta. Tyytymättömyys reserviläisten joukossa voimistuu, koska he kokevat suojeluskuntalaisten taholta karkeaa ja ylimielistä kohtelua. Suojeluskunnan jäsenet ovat kaikista valmiimpia, heidät nimitetään sotilaskomentajiksi, he ovat aina reserviläisiä ylempiä.

Suomen armeijassa kuri höllenee huomattavasti ja yksiköissä ilmenee demoralisoitumista. Esiintyy karkuruustapauksia ja sotilaiden itsemurhia, pääosin Karjalan kannaksella. Reserviläisten ja suojeluskunnan jäsenten välillä on toistuvasti poliittisia kiistoja ja tappeluja, jotka usein päättyvät vakaviin puukoniskuihin. Viime kuun lopulla eräässä yksikössä Helsingissä oli tappelu, jonka tuloksena neljä sotilasta, jotka olivat saaneet raskaita vammoja, vietiin sairaalaan.

Pääkaupungin kaduilla on usein mahdollista kohdata, erityisesti iltaisin, juopuneita sotilaita, jotka pitävät meteliä ja aiheuttavat skandaaleja. Siviiliväestö välttelee iltaisin sotilaita.

Maaseudulla tunnetaan jatkuvasti sotatilalaki. Sotilasviranomaiset ovat miinoittaneet Suomen- ja Pohjanlahden rannikot ja Ahvenanmaan saariston vedet. Sota-ajan menettelyt ovat voimassa satamissa. Rannikolla aiemmin rapistuneet tiet on kunnostettu; suuri määrä ammusvarastoja on rakenteilla, nämä työt näkyvät erityisesti Helsingin lähistöllä. Vesitorneihin, sähköasemiin, metsiin asennetaan konekivääreitä. Ympäri kaupunkia jatkuvat sotilaskohteiden rakennustyöt, kaivantojen rakentaminen ja sisällissodan aikaisten vanhojen kaivantojen kunnostaminen.

Sotilastoimet maksava Suomelle valtavia summia – 50 - 60 milj. Smk. Maan taloudellinen

asema heikkenee ja heikkenee. Pääasiallien tulonlähde – ulkomaankauppa – lännen sotaan liittyen jatkaa jyrkkää putoamistaan. Lukuisa joukko teollisuusyrityksiä työskentelee puolustuksen hyväksi ja ne vaativat suuren määrän vientiin tarkoitettuja materiaaleja. Hallitus, kuten minulle on kerrottu, kuluttaa 3 mrd pääomaansa sotilastarkoituksiin. Se on ryhtynyt kaikkiin toimenpiteisiin vaikean rahatilanteen hienoiseksi parantamiseksi lahjoituksilla ja 50 miljoonan lainalla. Väestö ei lahjoita puolustukselle eikä merkitse lainaa, josta vieläpä sanomalehdet kirjoittavat jatkuvasti. Suomen johtajat pitävät yllä odotuksia ulkomaisten lainojen vastaanottamisesta. Huhuillaan, että USA antaa 10 mrd ja Englanti 5 mrd. Valitettavasti minun ei ole mahdollista ajan puutteen vuoksi lähettää teille suurimmaksi osaksi valmista, mutta puhtaaksikirjoittamatonta seuraavankaltaiseksi suunniteltua aineistoa:

1. Työläisten aseman heikentyminen maan sotatilalakiin liittyen.
2. Hallituksen muutaman jäsenen ja lehdistön arvio tov. Molotovin puheesta Korkeimman neuvoston 5:nnessä ylimääräisessä istunnossa sekä ”Pravdan” pääkirjoituksesta ”Neuvostoliiton ja Suomen neuvottelujen kysymys”
3. Tov. Molotovin puheen ja ”Pravdan” pääkirjoituksen vaikutus hallituspiireissä.
4. Neuvostoliiton ja Suomen neuvottelujen arviointi vasemmistolehdistössä.

SNTL:n asiainhoitaja Suomessa
YUDANOV

АВП РФ, ф. 011, оп. 4, п. 32, д. 172, л. 21—24

Lähde: Venäjän Federaation ulkoministeriö. Ulkopolitiikan dokumentteja. 1939. XXII: 2. No. 772. Moskova: Mezhdunar. otnoshenija, 1992.